

det mig, at det skinnede klart igjennem Mindretallets hele Udtalelse, at det i Grunden var det en ligegyldig Sag, om man fik Loven eller ikke — ja, at det endogsaa helst saae, at man ikke fik den; men for Alle dem, der ønske, at vi saae denne Lov, og anerkjende det Billige og Retfærdige deri, troer jeg, det vil være klart, at vil man ikke udsætte Loven for uansvarlig Fare, er der ikke Andet at gjøre end at gaae ind paa Udvælgets Fleertals Forslag; og jeg skal derfor tillade mig paa det Indstændigste at opfordre Alle dem, der ville bidrage til, at Loven udkommer, til at stemme for dette Forslag.

Svær: Jeg hører til dem, der fandt det meget naturligt, at den høitæredede Minister forelagde dette Lovudkast om Godtgjørelse for Fribeholdninger, saameget mere som Udtalelser herom fra forskjellige Sider ere fremkomne i en tidligere Session, og jeg skulde huske meget Feil, om ikke ligesom en Forespørgsel i denne Henseende blev stillet til den høitæredede Indrigsminister, ligesom jeg ogsaa finder det meget naturligt, at den Deel af Landet, som Krigens Byrder i Henseende til Vægtkjørsler til den danske Armee have paahvilet, hvor et særligt Tryk er tilstede, faaer en Godtgjørelse for disse ligesaa vel som vi i Sylland have faaet en saadan for de Byrder, som vi i saa Henseende have haft af Tjenden, saameget mere som jeg til enhver Tid særdeles skal paafønlige den Velvillie, hvormed de Mænd, der nærmest havde Sæde for Derne, i sin Tid gif ind paa det meget betydelige Erstatningsbeløb, som blev udredet til Sylland, navnlig i dette Niemed; men ikke desto mindre kan jeg ikke Andet end indstændigt tilraade at vedtage Mindretallets Forslag. Det forekommer mig, at det for Fremtiden vil være et meget farligt Princip at gaae ind paa, hvis man vedtager Fleertallets Forslag, og det forundrer mig saameget mere, at den høitæredede Minister har stillet sig saa bestemt paa det Standpunkt, han indtager, som det er en Kjendsgjerning og er udtalt i Motiverne, at denne Art af Godtgjørelse hidtil for de Krige, der ere førte i dette Aarhundrede, er blevet udredt af Statskassen. Nu hørte jeg meget vel, at den høitæredede Minister begrundede sin Af-

sigelse fra, hvad der tidligere er skeet, derpaa, at der ikke er givet Erstatning for Næringsstab; men den høitæredede Minister indbrømmede tillige, at Næringsstab ligesaa fuldt har været tilstede for Landboerne og det fjørelpligtige Hartkorn som for enhver anden Næringsdrivende, kun med den Bemærkning, at han ikke troede, at det havde været saa trykkende for dem. Ja, det tør jeg ikke bestemt modsig, jeg har ikke en saa begrundet Mening, at jeg bestemt tør sige, om dette er rigtigt eller ikke; men hvad der i alt Fald staaer for mig som utvivlsomt, er, at den retfærdigste og billigste Fordeelsmaade er den, at alle Statens Borgere deeltage i et saadant Bidrags Udredelse, og jeg kan derfor ikke finde Andet, end at Mindretallets Endringsforslag er i høieste Grad billigt og retfærdigt. Skjøndt jeg saaledes, som sagt, hører til dem, der meget gjerne skulle undde dem, paa hvem et særligt Tryk hviler, en Godtgjørelse, og skjøndt jeg, uagtet jeg meget godt indseer, at det denne Gang gjælder Dernes Fordeel, og at vi i Sylland kunde være bedst tjente med, at Loven blev forkastet, paa ingen Maade i Genhold til mine tidligere Udtalelser, skal være imod, at der ydes Godtgjørelse i nærværende Tilfælde, fordi jeg erkjender, at det er billigt, at man ligesaa godt faaer en Erstatning for et saadant Tryk, som vi Andre fik Erstatning, saa kan jeg desuagtet ikke nægte, at kan man ikke faae Djelsen paalagt alle Statsborgerne efter det Princip, der er flaaet fast for de tidligere førte Krige, og altsaa uddage det nye Princip, som jeg for mit Vedkommende anseer for høist farligt, seer jeg mig, hvor ondt det end skulde gjøre mig, i den Nødvendighed at maatte stemme imod Loven, og ikke alene det, men jeg maa tilraade dem, der saa nogenlunde dele Ansæelse med mig, at gjøre det Samme. Det undrede mig, at det ærede Medlem for Standerborg Amts 2den Valgkreds (H. Jensen) er kommen til det Resultat at ville stemme for Fleertallets Forslag, uagtet han dog hovedsagelig — hvis jeg ikke har misforstaaet ham — er enig i min Betragtningmaade af Sagen. Det er en Kjendsgjerning, at man her i Thinget gjør alvorlig Modstand imod Principer, som ikke tidligere have været gjort gjældende, og det forekommer mig, at